

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.633/2021. számú ügyben Szegeden, 2022. március 31. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a 10. sorszámu

í t é l e t e t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt terhelt ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a Gyulai Törvényszék 2021. augusztus 17. napján kihirdetett 13.B.73/2021/II. számú ítéletét

megváltoztatja:

Terhelt1 III. rendű vádlott folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntetteként [Btk. 399. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] értékelt cselekményét folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés] minősíti.

Terhelt1 III. rendű vádlott szabadságvesztését 2 (kettő) évre enyhíti, a végrehajtási fokozatát fogházban határozza meg.

A helyesen 2017. december 30. napjáig előzetes fogva tartásban volt Terhelt1 III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés időtartamába a 2017. december 30. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt számítja be.

A Kecskeméti Járásbíróság 21.B.233/2013/31. számú ítéletével kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezést *mellőzi*.

Terhelt1 III. rendű vádlott magánfél1, cég1, a magánfél5, helyesen: tanú57 és az magánfél7 magánfelek részére kártérítés, valamint az ezzel kapcsolatban eljárási illeték megfizetésére kötelezését *mellőzi*.

A magánfél1, cég1, a magánfél5, tanú57 és az magánfél7, magánfél9 és a magánfél11 magánfelek polgári jogi igényének érvényesítését *egyéb törvényes útra utasítja*.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy Terheltl III. rendű vádlott 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás büntettének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés ba) és bc) pont, egy esetben (4) bekezdés b) pont, egy esetben (5) bekezdés b) pont.

Az Terheltl III. r. rendű vádlott által fizetendő elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 557.742,- (*ötszázötvenhétezer-hétszáznegyvenkettő*) forint.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárás során felmerült 21.548.- (huszonegyezer-ötszáznegyvennyolc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Gyulai Törvényszék Terheltl III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett csalás büntettében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont ba) és bc) alpontja, (5) bekezdés b) pontja], bűnsegédként elkövetett csalás büntettében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont ba) és bc) alpontja, (4) bekezdés b) pontja] és folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettében [Btk. 399. § (1) bekezdés, (2) bekezdés]. Ezért Terheltl III. r. vádlottat – halmazati büntetésül – 2 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és mellékbüntetésül 3 év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra. Az Terheltl III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés időtartamába az általa 2017. június 28. napjától 2018. január 5. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt beszámította. A Kecskeméti Járásbíróság 21.B.233/2013/31. számú határozatával kiszabott 10 hónap börtönbüntetés végrehajtását elrendelte.

[2] Kötelezte Terheltl III. r. vádlottat a magánfél1 magánfél részére 6.347.460.- Ft, a cég1 magánfél részére 8.730.000.-Ft, a magánfél5 magánfél részére 2.686.220.-Ft, valamint ezen összeg után járó késedelmi kamat, magánfél13 magánfél részére 2.874.300.-Ft, az magánfél7 magánfél részére 5.760.720.-Ft, a magánfél9 magánfél részére 2.971.930.-Ft, valamint ezen összeg után járó késedelmi kamata, a magánfél11 magánfél részére 27.364.214.-Ft, valamint ezen összeg után járó késedelmi kamat, továbbá a le nem rótt eljárási illetékek megfizetésére. A magánfél9 és a magánfél11 magánfelek polgári jogi igényét ezt meghaladóan elutasította.

[3] A Gyulai Törvényszék által Bj.I/6/2019. tételszámon bevételezett 65-66. sorszám alatt kezelt bűnjelek lefoglalását megszüntette és azokat a III. r. vádlottnak kiadni rendelte azzal, hogy azokat a bűnügyi költség megfizetésére visszatartotta.

[4] Kötelezte Terhelt1 III. r. vádlottat 581.713.-Ft bünygyi költség megfizetésére.

[5] Az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be Terhelt1 III. r. vádlott a felmentése, valamint a védője elsődlegesen a III. r. vádlott felmentéséért valamennyi vádpont vonatkozásában, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

[6] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.222/2019/67. számú indítványában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Eljárási szabálysértésre, valamint az elsőfokú ítélet tényállásának a kiegészítésére tett észrevételei mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy az ítéltábla állapítsa meg, hogy az egyik magánfél neve helyesen tanú57.

[7] Terhelt1 III. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban fellebbezését részletesen írásban indokolta. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság túlzottan nagy hangsúlyt helyezett terhelt vallomásra és aggály nélkül fogadta el az általa vallottakat, holott azzal szemben több érdektelen tanú vallomása is rendelkezésre állt. Kiemelte, hogy a 19. és 22. ítéleti tényállás tekintetében terhelt II. r. vádlott azon vallomásával szemben, hogy tanú103 két alkalommal elkísérte pénzt felvenni, majd a felvett pénzt tanú103 Terhelt1nek vette át, tanú103 a nyomozás során tett vallomásával cáfolta a terhelt által előadottakat, azzal, hogy azt mindkét alkalommal terheltnek adta át a borozóban, aki egy általa nem ismert személynek adta tovább.

[8] A védő álláspontja szerint a törvényszék nem kellő nyomatékkkal vette figyelembe a büntetés kiszabása során a III. r. vádlott megromlott egészségi állapotát, így azt, hogy 50-69%-os össz-szervezeti egészség károsodása van, melyre figyelemmel a büntetés enyhítését tartotta indokoltnak.

[9] Utalt arra is a védő, hogy a Bv. tv. 28. § (1) bekezdés d) pontja alapján, figyelemmel a 29. § (1) bekezdésében foglaltakra, a Kecskeméti Járásbíróság 21.B.233/2013/31. számú 2015. március 3. napján kelt és 2015. március 6. napján jogerős ítéletével kiszabott, végrehajtásában 1 év 6 hónapra felfüggesztett 10 hónap tartamú szabadságvesztés büntetés végrehajthatósága elévült.

[10] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a védő fellebbezésének írásbeli indokolására tett észrevételében osztotta a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajthatóságának elévülésével kapcsolatos álláspontot. Erre figyelemmel a korábbi indítványát azzal a módosítással tartotta fenn, hogy indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a Kecskeméti Járásbíróság 21.B.233/2013/31. számú ítéletével kiszabott végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása elrendelésének mellőzését, egyebekben az egyéb rendelkezések helybenhagyását azzal, hogy a magánfél neve helyesen tanú57.

[11] A fellebbezési nyilvános ülésen a védő a fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta, azt azzal egyezően adta elő.

[12] Az ítéltábla az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket ítélte alaposnak.

[13] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezne.

[14] Osztotta az ítéltábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség eljárási szabálysértésre tett észrevételét. Eszerint eljárási szabályt vétett a törvényszék, amikor a Be.

502. § (3) bekezdése ellenére a 2019. augusztus 13. napján megtartott előkészítő ülésen ismertette Terhelt1 III. r. vádlott nyomozás során gyanúsítottként tett vallomását.

[15] A Be. 502. § (3) bekezdése alapján az előkészítő ülésen csak a vádlott kihallgatására kerülhet sor, egyéb bizonyítás felvételének nincs helye. Ez az eljárási szabálysértés azonban a törvényszék által megállapított tényállás megalapozottságát nem érintette, figyelemmel arra, hogy az előkészítő ülésen ismertetett nyomozati iratok utóbb a tárgyaláson is ismertetésre kerültek.

[16] Az elsőfokú bíróság a tényállás felderítési feladatának eleget tett, és a vád tárgyát képező releváns tényekre nézve a szükséges körben és terjedelemben a bizonyítást felvette. További bizonyítás nem volt szükséges, arra a másodfokú eljárásban nem is terjesztettek elő indítványt.

[17] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg. A bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amely feladatát önállóan, a vád keretei között végzi el. A bizonyíték értékelő tevékenységének kizárólag az képezi a korlátját, hogy annak minden releváns, lényeges bizonyítékra kiterjedőnek, iratszerűnek és logikusnak kell lennie. A törvényszék bizonyíték értékelő tevékenysége megfelelt ezen kritériumoknak. A bizonyítékok egyenkénti és együttes, tényállási pontonként elvégzett, a logika szabályainak megfelelő értékelése során helytálló indokát adta annak, hogy Terhelt1 III. r. vádlott védekezésével szemben miért terhelt II. r. és terhelt vádlottak terhelő vallomásait fogadta el a tényállás alapjául.

[18] terhelt II. r. és terhelt vádlottak következetesen vallották, hogy a csalási cselekményekből származó pénz felvételéhez nyitott bankszámlákról felvett összegeket Terhelt1 III. r. vádlottnak adták át. Az elsőfokú ítéleti tényállás 19. és 22. pontjai kapcsán a védő által hivatkozott tanú103 vallomása alapján sem lehet az elsőfokú bíróságtól eltérő következtetést levonni, mivel tanú103 a 2016. május 24. napján készült gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv 6. oldal 4. bekezdésében rögzítettek szerint terhelt bement vele a bankba, és az előtérben megvárta, de a pénztárhoz egyedül ment oda, majd a pénzzel szintén egyedül ment oda a „kollégához”, akinek a pénzt a név utasítása szerint át kellett adnia. Míg a 2016. december 15. napján tett vallomása szerint Terhelt1-ről annyit állított, hogy terhelt ezen személlyel üzletelt, de arról nincs tudomása, hogy milyen köze volt az ügghöz. A pénzt terheltnak adta át, és hogy ő azt kinek adta tovább, arról nem tudott nyilatkozni. Megállapítható tehát, hogy tanú103 vallomása nem tette kétséggé azt a körülményt, hogy terhelt II. r. vádlott vallomása szerint a pénz végső soron Terhelt1 III. r. vádlotthoz került, aki azt ismeretlen elkövetőhöz eljuttatta.

[19] Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott a titkos adatszerzés során rögzített beszélgetésekkel, illetve, hogy azokat milyen egyéb bizonyítékok, így a cellainformációk, banki adatközlések, tanúvallomások és a hangszakértői vélemény támasztja alá.

[20] Megalapozott tényállás esetén a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége a bizonyítékok eltérő értékelésére, ezért a felmentés érdekében bejelentett, lényegét tekintve azonban a bizonyítékok mérlegelését támadó védői fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[21] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet Terhelt1 III. r. vádlott személyi körülményeit megállapító részét azzal egészítette ki, hogy a [16] bekezdésben írt Kecskeméti Járásbíróság 21.B.233/2013/31. számú ítéletével kiszabott - végrehajtásában 1 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztett - 10 hónap börtönbüntetés végrehajthatósága 5 év elteltével, azaz 2021. szeptember 4. napján elévült.

[22] A [17] bekezdésben írtakat azzal egészítette ki az ítéltábla, hogy a Kecskeméti Járásbíróság a 2019. október 24. napján kelt és jogerőre emelkedett 11.B.123/2019/11. számú határozatával a 2014. július 20. napján elkövetett költségvetési csalás bűntette miatt Terheltl III. r. vádlottat 150 nap, összesen 150.000-Ft pénzbüntetésre ítélte.

[23] Az ítéltábla az ügyiratok egybehangzó adatai alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a törvényszék által megállapított tényállást az alábbiakkal egészítette ki, illetve helyesbítette:

[24] Osztva a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség indítványát, a tényállás 5. pontját kiegészítette azzal, hogy a sértettnek megadott számú benyújtó33számlát tanú3 nyitotta.

[25] A jogi indokolásba utalta a pénzüsszegeknek az elkövető részére történő megszerzésére, valamint a jogtalan hasznoszerzésre vonatkozó megállapításokat az elsőfokú ítélet [24], [37], [44] bekezdéseiből, mivel azok jogkövetkeztetések, és mint ilyenek, nem a tényállásba, hanem a jogi indokolásba tartoznak.

[26] A 19. tényállási pont [47] bekezdésében írt tanú57 sértett email címe helyesen: email cím

[27] Az elsőfokú bíróság ítélete a fenti kiegészítésekkel, illetőleg helyesbítésekkel együtt a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

[28] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból helyesen következtetett Terheltl III. r. vádlott bűnösségére.

[29] A törvényszék az elsőfokú ítélet [334] bekezdésében vizsgálta a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 2. § (2) bekezdése alapján, hogy az elkövetéskor, vagy az elbíráláskor hatályos büntető törvény tesz -e lehetővé kedvezőbb elbírálást, de ezzel kapcsolatban téves álláspontra helyezkedett.

[30] Az elkövetéskor hatályban volt Btk. 399. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja szerinti pénzmosás bűntette 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel volt büntetendő, míg a 2021. január 1. napjától hatályos Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont 1. fordulata és (5) bekezdése szerinti pénzmosás bűntette 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A törvényi maximum tehát megegyezik, míg a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvény enyhébb rendelkezést tartalmaz, mivel az ún. enyhítő szakasz alkalmazása nélkül kiszabható minimális büntetés nem 1 év, hanem a generális minimum, azaz 3 hónap. Erre figyelemmel az ítéltábla Terheltl III. r. vádlott cselekményeit az elbíráláskori büntető törvény szerint minősítette.

[31] Ugyancsak téves megállapítást tett az elsőfokú bíróság a pénzmosás rendbeliségével összefüggésben az elsőfokú ítélet [337] bekezdésében, ugyanis a rövid időközönként, egységes akaratelhatározással, többször elkövetett pénzmosás folytatólagosan elkövetettnek minősül, tekintet nélkül arra, hogy az alapbűncselekmények elkövetése egy vagy több elkövetői körhöz kapcsolódik [Btk. 6. § (2) bekezdés].

[32] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla Terheltl III. r. vádlottnak az ítéleti tényállás 1., 5., 17., 19. és 22. pontjaiban írt cselekményeit folytatólagosan, jelentős értéket meg nem haladó értékre elkövetett pénzmosás bűntettének [Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés] minősítette.

[33] Helyesbítésre szorult az elsőfokú ítélet [331] bekezdés utolsó mondatában írt azon álláspont, hogy azért nincs helye a bűnszervezet megállapításának, mert az ahhoz szükséges szervezetséget nem érte el a vádlottak közötti szervezetség.

[34] A [329] bekezdésben azt helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a bűncselekmények elkövetése során a vádlottak a feladatokat egymás között megosztották, azaz szervezeten és összehangoltan működtek.

[35] A Büntető Törvénykönyv bünszervezetre vonatkozó rendelkezése nem a bünszövetség fogalmára épül, a bünszövetséghez képest nem magasabb szervezetségi szintet követel meg, hanem azt, hogy a szervezetség hosszabb időre szóljon és hierarchikus jellegű legyen, amely nem azonosítható a fokozottabb szervezetséggel. Ezen túlmenően egyéb törvényi ismérvek, így a létszám, a konspiratív működés alapján kell megkülönböztetni a két társas bűnelkövetői alakzatot.

[36] A jelen ügyben a hosszabb időre szóló elkövetési célzat, a hierarchikus szervezetség, a konspiratív működés és az 5 évi, vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmények elkövetési célzata megállapítható, azonban figyelemmel arra, hogy a különböző tényállási pontokat különböző összetételben követték el a vádlottak, így nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy az egyes tényállási pontokban szereplő ismeretlen elkövető ugyanaz, illetve ugyanazon személyek voltak-e, s ezért a bünszervezet megállapításához szükséges legalább három elkövetőt nem lehetett megállapítani.

[37] Az ítéleti tényállás 23. és 26. pontja szerinti csalási cselekmények minősítésével kapcsolatos [328] bekezdésben kifejtettekkel kapcsolatban megjegyzi az ítéltábla, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontja szerinti üzletszerűség megállapításának nem az az alapja, hogy a III. r. vádlott mint bűnsegéd ugyanolyan, vagy hasonló bűncselekményeket követett el, és a bűncselekmények elkövetésével rendszeres haszonszerzésre törekedett, hanem az, hogy a bűnsegéd által elkövetett bűncselekmény jogi minősítése a tetteséhez igazodik.

[38] Nem azt kell tehát ezzel kapcsolatban vizsgálni, hogy a bűncselekmények elkövetésében bűnsegédként részt vett vádlott rendszeres haszonszerzésre törekedett-e, hanem azt, hogy a a tettesek vonatkozásában fennáll-e ez a körülmény. A jelen ügyben bár számos esetben a tettesi magatartást kifejtett személy ismeretlen maradt, azonban az elkövetési módszer azonosságára, a megtévesztő ajánlatokban felbukkant cégek ismétlődő jellegére figyelemmel megállapítható az ismeretlen tettes vagy tettesek általi rendszeres haszonszerzésre törekvés, így helyes volt a bűnsegédi magatartást megvalósított III. r. vádlott cselekményei esetében az üzletszerű elkövetés alapján történt minősítés.

[39] Ami a büntetés kiszabását illeti, az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte, hogy a III. r. vádlott hosszabb ideig állt büntetőeljárás hatálya alatt, míg a súlyosító körülményeket kiegészítette azzal, hogy a III. r. vádlott büntetett előéletű, valamint a csalás büntette esetén azt, hogy két körülmény folytán is súlyosabban minősül, továbbá a folytatólagos elkövetést (Kúria 56. számú BKv. II.2., III. 6. 10. pontjai).

[40] Az Terheltl III. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények büntetési tétele a halmazati büntetés kiszabására vonatkozó szabályokra is figyelemmel, 2-től 12 évig terjedő szabadságvesztés, így az irányadó törvényi középérték 7 év. Megállapította az ítéltábla, hogy a törvényszék törvényes büntetést szabott ki, azonban annak tartamát a figyelembe vett enyhítő körülményekre, valamint a többi terhelttel szemben kiszabott büntetések mértékére, és a belső arányosság követelményére is figyelemmel eltúlzottnak tartotta, ezért azt 2 évre enyhítette. A büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre, így különösen a III. r. vádlott megromlott egészségi állapotára tekintettel az ítéltábla a törvényben meghatározottnál [Btk.37.§ (2) bekezdés a) pont] eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban, fogházban határozta meg a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát.

[41] Észlelte az ítéltábla, hogy a törvényszék az Terhelt1 III. r. vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt tévesen határozta meg, mivel helyesen 2017. december 30. napjáig volt előzetes fogva tartásban (másodfokú iratok közötti 7. sorszám alatti hivatalos feljegyzés), így a III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés időtartamába az ezen időpontig előzetes fogva tartásban töltött időt számította be.

[42] Osztotta az ítéltábla a védő, illetve a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját, hogy a Kecskeméti Járásbíróság 21.B.233/2013/31. számú ítéletével kiszabott 10 hónap, végrehajtásában 1 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajthatósága elévült.

[43] A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (Bv.tv.) 28. § (1) bekezdés d) pontja alapján ugyanis a szabadságvesztés végrehajthatósága elévül 5 évet el nem érő tartamú szabadságvesztés esetén 5 év elteltével. A Bv.tv. 29. § (1) bekezdése szerint a büntetés elévülésének határideje a büntetést kiszabó, vagy az intézkedést elrendelő ügydöntő határozat jogerőre emelkedésének napjával, ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztik, a próbaidő leteltének a napjával kezdődik. Az irányadó bírói gyakorlat szerint az elévülést önmagában az, hogy a próbaidő alatt a terhelt ellen újabb büntetőeljárás indult, nem szakítja félbe, így a végrehajtás elrendelésének az elévülési idő eltelte után akkor sincs helye, ha a terheltet a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt utóbb végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik (BH2017. 4.).

[44] Így a szabadságvesztés végrehajthatósága 2021. szeptember 4. napján elévült. Erre figyelemmel az ítéltábla a Kecskeméti Járásbíróság 21.B.233/2013/31. számú ítéletével kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezést mellőzte.

[45] Téves volt a törvényszéknek az ítélet [350] bekezdésében kifejtett azon jogi álláspontja, amely szerint a pénzmosás büntettséghez kapcsolódóan helye van a kártérítés megfizetésére kötelezésnek. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:519. §-a akként rendelkezik, hogy aki másnak kárt okoz, köteles azt megtéríteni. A pénzmosás egy utólagos bűnkapcsolati magatartás, amely egy már befejezett vagyron elleni bűncselekményhez kapcsolódik, ebből következően a pénzmosás elkövetője nem vesz részt és nem is vehetett részt a kár okozásában, így a pénzmosást elkövetett III. r. vádlott kártérítés megfizetésére kötelezése téves.

[46] Ezért az ítéltábla Terhelt1 III. r. vádlottat a magánfél1, cég1, a magánfél5, tanú57 és az magánfél7 magánfelek részére kártérítés, valamint ezzel kapcsolatban eljárási illeték megfizetésére kötelező rendelkezéseket mellőzte.

[47] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor egy részében elbírálta, azt megítélte, míg másik része tekintetében elutasította magánfél9 és a magánfél11 magánfelek [23] és [26] tényállási pontokhoz kapcsolódó polgári jogi igényének érvényesítését.

[48] A polgári jogi igényt egységes egészként kell elbírálni a Be. 571. § (1) bekezdése alapján, annak a bíróság helyt ad, vagy azt elutasítja. Ha a polgári jogi igénynek van olyan része, amelynek érvényesítését egyéb törvényes útra kell utasítani, vagy elutasítani, akkor azt az egészre vonatkozóan kell megtenni.

[49] Mindezekre is figyelemmel, a magánfél1, cég1, a magánfél5, tanú57 és az magánfél7, valamint a magánfél9 és a magánfél11 magánfelek polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

[50] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyebekben, mivel az egyéb rendelkezései törvényesnek bizonyultak, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján

helybenhagyta azzal, hogy a Kúria 61. számú BKv. 3.a) pontja alapján Terhelt1 III. r. vádlott 2 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntettének jogszabályi alapját a „tévedésbe ejt” elkövetési magatartást megjelölő Btk. 373. § (1) bekezdés *1. fordulatával* kiegészítette.

[51] Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a III. r. vádlott által fizetendő elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegének megállapítása során számítási hibát vétett, amelyet ezért helyesbített.

[52] Az eredményes védelmi fellebbezésre tekintettel a másodfokú eljárás során a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli Be. 613. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

[53] Az ítélet ellen a Be. 615. §-ára figyelemmel fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2022. március 31.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina
előadó bíró

Dr. Nagy Erzsébet
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.633/2021/10. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 13.B.73/2021/11. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2022. március 31.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke